

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3571/2562

นาง อ.โจทก์ นาย ป. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 23, ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 93, ป.อ. มาตรา 334, ป.อ. มาตรา 336 ทวิ, ป.อ. มาตรา 358, ป.อ. มาตรา 359, ป.อ. มาตรา 362, ป.อ. มาตรา 365

ย่อ / หลักกฎหมาย

การพิจารณาว่ามีเหตุที่จะอนุญาตให้โจทก์ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ได้หรือไม่ต้องพิจารณาตาม ป.วิ.พ. มาตรา 23 ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 15 ว่า เหตุที่โจทก์อ้างเป็นพฤติการณ์พิเศษหรือไม่ และมีเหตุสุดวิสัยที่โจทก์ไม่สามารถยื่นคำร้องขอภายในกำหนดหรือไม่ ศาลชั้นต้นให้โอกาสโจทก์ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์มาแล้ว 2 ครั้ง เป็นเวลาเกือบ 3 เดือน ย่อมอยู่ในวิสัยที่ทนายโจทก์จะเรียงอุทธรณ์ให้ทันภายในกำหนดเพราะทราบเรื่องคดีอยู่แล้ว การที่ทนายโจทก์ยื่นฎีกาว่า ทนายโจทก์เสร็จคดีที่ศาลจังหวัดกาญจนบุรีในเวลาประมาณ 15 นาฬิกา และมีลูกความโทรศัพท์ให้ไปรับเอกสาร ทั้งที่ทนายโจทก์ทราบเรื่องแล้วจะต้องรีบดำเนินการยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ในวันดังกล่าวก่อนเวลาปิดทำการปกติของศาล แต่ทนายโจทก์กลับเดินทางไปรับเอกสารจากคู่ความที่ตำบลลาดหญ้า ห่างจากตัวจังหวัดกาญจนบุรีประมาณ 20 กิโลเมตร แสดงว่าทนายโจทก์มิได้สนใจติดต่อศาลชั้นต้น ข้ออ้างว่ารถยนต์ของทนายโจทก์เสียระหว่างเดินทาง ทำให้ไม่สามารถเดินทางมาที่ทำการไปรษณีย์จังหวัดกาญจนบุรีได้ทันเวลาทำการปกติของศาล จึงเกิดจากความบกพร่องของทนายโจทก์เอง ถือไม่ได้ว่าเป็นเหตุสุดวิสัยที่ทำให้ไม่สามารถยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ก่อนระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยายสิ้นสุดลง

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 90, 91, 92, 93, 334, 336 ทวิ, 358, 359, 362 และ 365 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องและมีคำพิพากษายกฟ้องโจทก์ โดยอ่านคำพิพากษาเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 โจทก์ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์สองครั้ง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอโดยครบกำหนดยื่นอุทธรณ์วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2561 ในวันดังกล่าว โจทก์ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ทางไปรษณีย์ตอบรับตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยการส่งคำคู่ความหรือเอกสารต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือต่อคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งโดยทางไปรษณีย์ โทรสาร หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2550 แต่ยื่นเวลา 19.43 นาฬิกา ซึ่งนอกเวลาทำการปกติของศาล ถือว่าเป็นการส่งในวันทำการแรกที่ศาลเปิดทำการปกติ เป็นการยื่นคำร้องขอเมื่อพ้นระยะเวลาศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิจารณาแล้วพิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นตามที่คู่ความไม่น่าสืบโต้แย้งว่า ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 โจทก์ยื่นคำร้องลงวันที่ 20 ธันวาคม 2560 และวันที่ 19 มกราคม 2561 ขอย้ายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ศาลชั้นต้นอนุญาตโดยครบกำหนดยื่นอุทธรณ์ในวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2561 ในวันดังกล่าวโจทก์ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์อีกโดยทางไปรษณีย์ตอบรับซึ่งระบุเวลา 19.43 นาฬิกา นอก

เวลาทำการปกติของศาลแล้ว ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า มีเหตุสุดวิสัยที่โจทก์มีสิทธิยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ภายหลังพ้นกำหนดระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นอนุญาตหรือไม่ เห็นว่า การพิจารณาว่ามีเหตุที่จะอนุญาตให้โจทก์ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ได้หรือไม่ ต้องพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 23 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ว่า เหตุที่โจทก์อ้างเป็นพฤติการณ์พิเศษหรือไม่ และมีเหตุสุดวิสัยที่โจทก์ไม่สามารถยื่นคำร้องขอภายในกำหนดหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า ศาลชั้นต้นให้โอกาสโจทก์ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์มาแล้ว 2 ครั้ง เป็นเวลาเกือบ 3 เดือน ย่อมอยู่ในวิสัยที่ทนายโจทก์จะเรียงอุทธรณ์ให้ทันภายในกำหนดเพราะทนายโจทก์ทราบเรื่องคดีอยู่แล้ว การที่โจทก์ยื่นฎีกาว่า ทนายโจทก์เสร็จคดีที่ศาลจังหวัดกาญจนบุรีในเวลาประมาณ 15 นาฬิกา และมีลูกความโทรศัพท์ให้ไปปรับเอกสาร ทั้งที่ทนายโจทก์ทราบคดีอยู่แล้วว่าต้องรีบดำเนินการยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ในวันดังกล่าวก่อนเวลาปิดทำการปกติของศาล แต่ทนายโจทก์กลับเดินทางไปปรับเอกสารจากคู่ความที่ตำบลลาดหญ้า ห่างจากตัวจังหวัดกาญจนบุรีประมาณ 20 กิโลเมตร แสดงให้เห็นว่าทนายโจทก์ไม่ได้สนใจติดต่อศาลชั้นต้น ข้ออ้างว่ารถยนต์ของทนายโจทก์เสียระหว่างเดินทาง ทำให้ไม่สามารถเดินทางมาที่ทำการไปรษณีย์จังหวัดกาญจนบุรีได้ทันเวลาทำการปกติของศาล จึงเกิดจากความบกพร่องของทนายโจทก์เอง ตามพฤติการณ์ของทนายโจทก์ดังกล่าวถือไม่ได้ว่าเป็นเหตุสุดวิสัยที่ทำให้ไม่สามารถยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ก่อนระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยายสิ้นสุดลง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 มีคำสั่งยกคำร้องขอมานั้น โดยฟังว่าไม่มีเหตุสุดวิสัยศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7 ชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

สรศักดิ์ วาจาสิทธิศิลป์ · ชัยชนะ ตัญญาพัฒนกุล · พนมวรรณ ทองวิฑูโกมลย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3571/2562>